

Interviu cu sr. Carmen Esqueta

"Am fost surprinsă să aflu că a putut să revină la chirurgie după radiodermita gravă de care suferea la mâini și despre care știam toți că este incurabilă. Mi s-a spus că și-a revenit la practicarea din plin a medicinei pentru că mâinile sale sunt absolut sănătoase."

21.12.2001

Sr. Carmen Esqueta este călugăriță în Ordinul Milostivirii, și infirmieră. Ea îl cunoaște bine pe doctorul Nevado,

pe care l-a asistat ca infirmieră de bloc operator în cursul multor ani. "Pot spune că el m-a învățat tot ce știu". Ea a fost, de asemenea, un martor apropiat al bolii doctorului Nevado, până în punctul în care această boală l-a împiedecat să mai lucreze.

La Almendralejo am trăit între anii 1962 și 1967, aproximativ. Am revenit în 1988 până în 1992, când am plecat în America, pentru 16 luni. Între 1962 și 1967 am lucrat la clinica Nuestra Señora del Pilar.

Atunci l-ați cunoscut pe dr. Nevado?

Da, căci în această clinică doctorul Nevado a lucrat în toți acești ani. Îmi amintesc că în 1962, el și-a terminat specializarea în medicină; era încă celibatar și locuia în clinică. În această perioadă am început să-l ajut la blocul operator. Îi datorez mult doctorului Nevado în ce privește

activitatea mea profesională, și pot spune că el m-a învățat tot ceea ce știu: să fac radiografii, să îi anesteziez pe bolnavi și tot ce este necesar de știut într-un bloc operator.

Ce amintiri aveți despre dr. Nevado?

Dr. Nevado și-a câștigat în acești ani o reputație de medic excelent. Era extraordinar de muncitor, pregătea cu foarte mare grijă fiecare intervenție și era foarte amabil cu infirmierele. Realizam tot felul de intervenții: chirurgia stomacului, prostatei, coloanei vertebrale... Era mult de lucru la chirurgie ortopedică, specialitate care impunea pe atunci intervenția cu ajutorul razelor X. Mâinile dr. Nevado au lucrat foarte mult sub această expunere la radiații și cu intensități de iradiere ridicate, căci el voia totdeauna să obțină un

rezultat bun, mergând până la cel mai mic detaliu.

Ați putut observa efectele afecțiunii de care suferea dr. Nevado?

Am lucrat adeseori sub conducerea dr. Nevado, între 1962 și 1967, la clinica Nuestra Señora del Pilar din Almendralejo, așa cum am mai spus. Mai târziu, la reîntoarcerea mea la Almendralejo în 1998, am avut ocazia să-l ajut din nou la spitalul din Zafra. Am observat cum amândouă mâinile îi erau atinse de expunerea la razele X. La început, mi-am dat seama că pierdea sensibilitatea: este bine cunoscut că chirurgii lucrează sub mare tensiune și că orice întârziere îi face nerăbdători. Mi-am dat seama că sensibilitatea degetelor sale a scăzut pentru că refuza anumite instrumente pe care i le dădeam, doar pentru că nu le putea mânui.

Ce alte detalii vă mai amintiți?

Mai târziu au apărut alte simptome: eczeme, iar în faza terminală a maladiei care îi afecta mâinile am putut constata importante ulcerații care atingeau în principal cele trei degete mediane de la ambele mâini. Au apărut și deformări ale unghiilor; ele arătau ca ciocul de papagal.

Știați despre ce este vorba?

Știam că această afecțiune era fără îndoială o radiodermită și că ea nu era vindecabilă; era posibilă numai atenuarea jenei cauzate de maladie cu creme ce potoleau suferința.

Ce s-a întâmplat după aceea?

A venit un moment în care nu mai putea suporta spălarea mâinilor cu detergenți puternici și perierea mâinilor, așa cum fac chirurgii înaintea oricărei operații. În plus, chirurgii au obiceiul să-și pună

mănuși cu talc la interior. Dr. Nevado, în starea avansată a bolii, nu mai tolera talcul. Își puneă mănăși sterile de in sub mănășile de cauciuc.

Acest lucru îi afecta lucrul?

Încetul cu încetul el a trebuit să se consacre chirurgiei de mai mică anvergură. A abandonat de tot traumatologia ca și orice fel de intervenție care necesita controlul sub raze X. Singurul lucru care îl făcea era să trateze fracturile de mai mică importanță și să aplice bandaje de ipsos. Până în ziua în care a fost constrâns să înceteze de tot să mai opereze.

L-ați revăzut după acești ani?

La reîntoarcerea mea din America, am petrecut câțva timp la Almendralejo, înaintea plecării în Andaluzia, însă nu am avut ocazia să îl salut personal pe dr. Nevado. I-am putut vorbi doar la telefon. Mi-era

dificil să îl văd din cauza muncii sale intense, și pentru că pregătea căsătoria celui de al doilea fiu. Am regretat foarte mult să nu-l pot saluta, dat fiind că îi datorez multe și datorită mării admirații pe care i-o port. Îl consider ca unul dintre cei mai buni chirurghi pe care mi-a fost dat să-i întâlnesc, extraordinar de inteligent și foarte generos cu bolnavii. În cursul anilor în care am lucrat cu el, nu s-a plâns niciodată de oboseală, putând fi chemat la orice oră, ziua și noaptea.

Ce impresie v-a făcut vestea că operează iarăși normal?

Am fost foarte bucuroasă să aflu că a reînceput să opereze, normal, fără a se mai expune la radiații. Este evident că am fost surprinsă că a putut să revină la chirurgie după radiodermita gravă de care suferea la mâini și despre care știam toți că este incurabilă. Mi s-a spus că și-a

revenit la practicarea din plin a
medicinii pentru că mâinile sale sunt
absolut sănătoase, chiar dacă, așa
cum am mai spus, n-am avut ocazia
să-mi dau seama direct.

Știți cum s-a vindecat?

Mi s-a spus, de asemenea, că singura
explicație găsită a acestei vindecări
extraordinare este rugăciunea prin
care dr. Nevado a cerut, acum câteva
luni, intercesiunea Fericitului
Josemaría Escrivá.

Jaén, 5 octombrie 1993

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
interviu-cu-sr-carmen-esqueta/](https://opusdei.org/ro-ro/article/interviu-cu-sr-carmen-esqueta/)
(07.04.2025)